edasi andma käsipritsidele. 1. rühma mehed on masinistid ja kütjad ning töötavad pritside juures, 2. rühma mehed on tegevad voolikutekaariku juures, panevad välja tarvilise osa voolikuid tulekahju-kohast kuni aurupritsi seisukohani, viivad kõik ettevalmistus-tööd nii kaugele, et pritsi kohaletoomisega veeandmine kohe võib alata. Aurupritsi-meeskond peab koos veemuretsejatega ka valvama tuletõrje veejuhtimis-veekogude ja veesaamiskohtade üle.

VI. Päästjate osakonnal, 3-es rühmas, on ülesandeks päästa inimesi, loomi ja kraami põlevaist ning hädaohus olevaist hooneist, esimest arstiabi anda kõigile, kellele tulekahju juures või harjutustel on õnnetus juhtunud ja toetada teisi osakondi ülemjuhataja käsul. Osakonna 3. rühma moodustavad ainult arstid ja velskerid.

VII. Lendsalga-meeskond elab alaliselt pritsimajas ja sõidab esimese teate peale autopritsiga tuleõnnetuse kohale. Ei suuda ta oma jõuga tuld summutada, alarmeerib lendsalga ülem terve tuletõrje. Lendsalga peaülesanne on võimalikult kiire jõudmine tule juurde, et seda katsuda kustutada, enne kui tuli hoogu on võtnud. Seda ülesannet on lendsalk suutnud hästi täita, millejuures hõlbustuseks on olnud meeskonna asukoht pritsimajas ja tema elukutseline vilumus kui ka autopritsi moodne ning täielik varustus.

Elukutse ja tegevuse järele on Tartu vabatahtlikus tuletõrjes teeninud 1864. kuni 1924. a.: vabakutselisi, õpetlasi, kirjanikke jne. 220, õpetajaid — nende hulgas 11 prof. ja 2 lekt.— 78, riigi- ja omavalitsus-asutiste ametnikke 537, üliõpilasi 1830, majaomanikke, ärimehi jne. 1723, töölisi, teenijaid jne. 2593, ilma kindla elukutseta 45, kokku 7026.

Teenistusjärgud vabatahtlikus tuletõrjes on, arvates alt ülespoole: 1) reamehed, 2) allohvitserid, 3) rühmaülema abid, 4) rühmaülemad, 5) osakonna-ülemate abid, 6) osakonna-ülemad, 7) peamehe abid, 8) peamees.[1]) Ametnikke on: 2 pritsimaja-ülevaatajat, 2 autojuhti, 1 garaažikorraldaja ja 1 telefonist. Iseäraliste teenete ja laitmatu pikaajalise teenistuse eest saavad tuletõrjujad juhatuse otsuse järele aumärke. Neid on 5 järku: 1) kiituskiri (3-a. teenistuse järele), 2) hõbeaumärk, rinnal kandmiseks (6-a. silmapaistvalt hoolsa teenistuse järele), 3) hõberist, rinnal kandmiseks (15-a. teenistuse järele, kui teeneid on), 4) kuld-aumärk, rinnal kandmiseks (25-a. teenistuse järele), 5) kuldrist, kaelas kandmiseks (iseäraliste teenete eest peale 25-a. teenistuse). 60 a. jooksul on Tartu tuletõrjes aumärke saanud kogusummas 1729 meest. Peale selle võidakse silmapaistvaid tuletõrje-tegelasi auliikmeiks valida. Sääraseid auliikmeid on tuletõrjes olnud 30.

Kustutusriistad ja tehnilised abinõud. Tartu vabatahtlikul tuletõrjel on 1924. a. kokkuvõtte järele olemas:

1 autoprits 60-hob.-jõulise masinaga, veereservuaari ja täielise muu varustusega, nagu voolikud, redelid, hasplid ning tööriistad vähemate paranduste jaoks;

1 vee-tankauto, ehitatud Mannesmann-Mulagi tehastes, 52 h.-jõudu, veereservuaar mahutusega 4000 l, mootorijõul käimapandava pumbaga, mille abil reservuaar täitub 6 minutiga. Tarbekorral paiskab ta selle veekogu ühe või kahe joaga tulle 5—10 minutiga. Surumisjõud on tugev: joa ulatus kuni 15 sülda;

---

1) Eriliste käskude täitjaiks on peamehel 3 adjutanti.

Tartu, lk. 623